

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011941
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011941.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 10. apríla 2024 prejednal odvolania podané obžalovanými A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. D., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7T/34/2023 z 31.1.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných A. B. a C. D. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7T/34/2023 z 31.1.2024 boli obžalovaní A. B. a C. D. uznaní vinnými zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej spoločnej dohode dňa 20.06.2023 v čase od 21.15 h do 23.10 h spoločne prišli pred bytový dom na adresu ul. E. F. XXXX/XX G. H., kde C. D. skrutkovačom otvoril plastové vchodové dvere do bytového domu tak, že zatlačil jazyček dovnútra zámkového mechanizmu, následne obaja vošli do priestorov bytového domu, kde na prízemí po pravej strane vošli do spoločných pivničných priestorov uzamknutých visiacou zámkou, ktorú C. D. prestrihol kliešťami a následne z pivnice zobral každý z obvinených po jednom bicykli, a to horský bicykel zn. Ghost Kato FS Essential 2022, veľkosť XL, čierne zelenej farby a horský bicykel zn. Specialized Camber, veľkosť XL, bielo červenej farby, potom s týmito bicyklami vyšli pred bytový dom, kde náhodný okoloidúci spacifikoval A. B. a C. D. z miesta s bicyklom zn. Ghost Kato FS Essential ušiel, čím uvedeným konaním spôsobili poškodenému A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX škodu odcudzením horského bicykla Ghost Kato FS Essential 2022 vo výške 1.499,- eur a poškodenému A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX škodu odcudzením horského bicykla zn. Specialized Camber, veľkosť XL, bielo červenej farby vo výške 1.000,- eur, teda spôsobili celkovú škodu odcudzením horských bicyklov v sume 2.499,- eur a nezistenému poškodenému škodu poškodením visiacej zámkou vo výške 9,80 eur, a tohto konania sa A. B. dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 18.10.2021 a s právoplatnosťou k 03.11.2021 uznaný vinným z prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2021 zo dňa 11.01.2021 a s právoplatnosťou k 26.01.2022 bol uznaný vinným z prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) a ods. 2 písm. b) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a tohto konania sa C. D. dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/36/2019 zo dňa 04.05.2021 a s právoplatnosťou k 30.10.2021 uznaný vinným z prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/58/2019 zo dňa 01.02.2022 a s právoplatnosťou k 01.02.2022, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) a iné Trestného zákona,

Za to súd obžalovanému A. B. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému C. D. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) s použitím ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona vo výroku o treste súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp.zn. 24T/4/2023 zo dňa 29.09.2023, právoplatný dňa 17.10.2023, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku v spojení s § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona rozhodol, že zhabáva žlté kliešte s pogumovanými rukoväťami, nakoľko vec nepatrí páchatelovi - obžalovaným a bola použitá na spáchanie trestného činu.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. D., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému: A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, H. škodu vo výške 1.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného A. I. nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, H., so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obidvoch obžalovaných. Podané odvolanie obžalovaný A. B. odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Kráľovského (e.l. 468-470 spisu), a to nasledovne:

„Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do stredného stupňa stráženia. Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného zistil dve po3aheujúce okolnosti, t.j., že sa k spáchaniu skutku priznal, tento o3utoval v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ako aj ialšiu po3aheujúcu okolnosť, t.j., že napomáhal pri obja3oovaní trestnej einnosti príslušným orgánom v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Súd zistil jednu pri?ažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný ein odsúdený. Pri zistení, že u obžalovaného prevažoval pomer po3aheujúcich okolností nad pri?ažujúcimi okolnosťami, súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. v rozpätí 6 mesiacov až 22 mesiacov, prieom súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody bližšie k hornej hranici. Obžalovaný uložený trest vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne považuje za neprimeraný.

V súvislosti s primeranos?ou uloženého trestu poukazujeme na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, ktorý definíciu primeranosti ukladania trestov definuje ako zásadu, v zmysle ktorej má by? trest úmerný škode, ktorú páchate3 trestným einom spôsobil, a nemá páchate3ovi spôsobi? zbytoené útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah do základných 3udských práv páchate3a nesmie by? ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchate3a.

lalej poukazujeme, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia by? súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutoenosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri ureovaní

druhu trestu a jeho výmery prihliada?, patria napríklad spôsob spáchania einu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútka, prí?ážujúce okolnosti, po3aheujúce okolnosti, osoba páchate3a, pomery páchate3a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchate3a a jeho rodiny) ei možnos? jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedeenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliada? na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu.

Obhajoba má za to, že osobu páchate3a treba hodnoti? vo všetkých súvislostiach priedom nemožno opomenú? možnos? jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchate3a si súd vytvára z ve3kej easti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného einu (t.j. ei ide o preein, zloein, obzvláš? závažný zloein) pri náležitom zhodnotení osoby páchate3a. Možnos? nápravy páchate3a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchate3a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným einom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchate3a musí by? vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a obeanom pred útokmi páchate3ov trestných einov a výchovným pôsobením na ostatných elenov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu treba zároveň vychádza? zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí by? úmerný k spáchanému trestnému einu (zásada proporcionálnosti trestu), úmernos? trestu okrem iného urejú aj pohnútka páchate3a a možnosti jeho nápravy.

Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zoh3adni? všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, osobu páchate3a treba hodnoti? vo všetkých súvislostiach priedom nemožno opomenú? možnos? jeho nápravy.

Na základe uvedených skutoeností navrhujem, aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 7T/34/2023 zo doa 31.1.2024 zrušil a uložil obžalovanému primeraný trest odoatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby“.

Obžalovaný A. B. odvolanie odôvodnil aj sám (e.l. 458 spisu), podaním dorueeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doa 15.2.2024, v ktorom uviedol, že je presvedeený, že celková výmera trestu 18 mesiacov je vzh3adom na celkovú závažnos? trestného einu neúmerne vysoká, nako3ko bol súdený v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Nako3ko sa k trestnej einnosti v plnom rozsahu priznal, napomáhal OETK pri vyšetovaní trestného einu v súvislosti s jeho komplicom – spolupáchate3om, je plne ochotný nahradi? vzniknutú škodu. Týmto žiada, aby bol vynesený odsudzujúci rozsudok v spodnej hranici trestnej sadzby, t.j. 6 – 12 mesiacov.

Obžalovaný C. D. odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. 1uboša Racka (e.l. 462 spisu), a to nasledovne:

„Celé prípravné konanie sme popierali úeas? obžalovaného na skutku a v tom štádiu sme aj považovali jeho stíhanie za nezákonné. Naialej tvrdíme, že obžaloba bola podaná predeasne a je mnoho nevyjasnených otázok vo veci samotného skutkového deja a ani výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali úeas? obžalovaného C. D. na spáchaní skutku.

Základné zásady trestného konania obsiahnuté v § 2 Trestného poriadku neboli v tomto prípade naplnené. V § 2 ods. 4 je obsiahnutá zásada prezumpcie neviny, z ktorej možno vyvodi? , že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina. Obžalovaný nie je povinný svoju nevinu dokazova?. Táto úloha v spojení s preukázaním viny je zodpovednos?ou orgánov einných v trestnom konaní, eo nebolo v danom prípade podľa dikcie zákona naplnené.

Ani výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní nemôžu by? zákonným predpokladom pre uznanie viny odvolate3a. V danom prípade neexistuje ucelená re?az priamych alebo nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné jednoznaene vyvodi? záver, že tento zodpovedá podanej obžalobe. Hoci svedkyoa A. K. oproti prípravnému konaniu na hlavnom pojednávaní priamo nepotvrdila alibi obžalovaného s výrokom, „že si nie je istá, ei pá u nej spal alebo nie“, ešte neznamená, že tento bol zúeastnený na skutku doa 20.6.2023 a spoloeene s obžalovaným A. B. bol kradnú? bicykle.

Rovnako právne indiferentné sú výpovede svedka L. D. a z týchto nemožno založiť žiadnu trestnoprávnu zodpovednosť a prijaté rozhodnutie považujeme za právny voluntarizmus.

Z pravidiel prezumpcie neviny vyplýva zásada „in dubio pro reo“, teda ak existujú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazových prostriedkov, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného, pretože mu musí byť vina preukázaná a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne pochybnosti o vine obžalovaného. Na základe tejto zásady nemožno súhlasiť s bodom číslo 18 na strane 8. odôvodnenia rozsudku.

Trestný poriadok v § 2 ods. 10 upravuje zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci, pričom jedine toto je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada je priamoúmerne prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov. V tomto prípade je veľa nezodpovedaných otázok, ktoré mohli byť objasnené a odstránené pri dôslednom postupe OETK. Dôkazy, ktoré navrhoval odvolateľ, napr. zabezpečenie kamerových záznamov z miesta bydliska svedkyne K., nevykonanie prehliadky v garáži svedka D., nevykonanie a odmietnutie konfrontácie s údajným spolupáchateľom B., sú závažné pochybenia, ktoré odvolateľ považuje za porušenie práva na obhajobu zakotveného v Ústave Slovenskej republiky a odsúdenie len na základe nepravdivého udania B. považujeme za nezákonné. Tu treba uviesť, že okrem tohto faktu neexistuje žiadny priamy, či nepriamy dôkaz, ktorý by mohol preukázať vinu obžalovaného a naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Táto podstatná skutočnosť nevyplýva ani zo znaleckých posudkov a ich záverov, ani z iných listinných dôkazov.

Treba ešte uviesť, že v bode 22. napádaného rozsudku pri hodnotení kritérií a dôkazov pre uloženie trestu na strane 10. v druhej vete je uvedená zrejma nesprávnosť: „Súd zistil u obžalovaného A. B. dve priťažujúce okolnosti...“

Na základe vyššie uvedeného podávame odvolanie aj proti výroku o povinnosti nahradiť škodu spoločne a nerozdielne A. I. vo výške 1000 Eur.

Nakoľko existujú vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v odôvodnení rozsudku, žiadame odvolací súd o zrušenie napádaného rozsudku a oslobodenie C. D. spod obžaloby.

K odvolaniam obžalovaných sa vyjadrila prokurátorka podaním zo dňa 20.2.2024, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš toho istého dňa, v ktorom uviedla, že odvolaniami napadnutý rozsudok súdu e.k. 7T/34/2023-448 zo dňa 31.1.2024 považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch voči obojím obžalovaným a v plnom rozsahu sa stotožňuje s jeho výstižným odôvodnením. Na základe uvedeného preto navrhla, aby Krajský súd v Žiline odvolania oboch obžalovaných v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zákonné a dôvodné vo všetkých jeho výrokoch. Vina obžalovaných bola procesne správnym spôsobom preukázaná a uložené tresty sú zákonné a primerané, a to aj vzhľadom na predchádzajúcu kriminálnu minulosť obžalovaných a ich sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti. Pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, aj tento výrok zodpovedá stavu veci a zákonu. Navrhla preto odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obhajca obžalovaného A. B., L. E. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov, ktoré uviedol v podanom odvolaní. Je toho názoru, že vzhľadom na existenciu konkrétnych poťažujúcich okolností je možné obžalovanému uložiť miernejší trest odňatia slobody, a to pri dolnej hranici v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Navrhol preto, aby napadnutý rozsudok okresného súdu bol zrušený vo výroku o uložení trestu a obžalovanému bol v zmysle podaného odvolania uložený takýto miernejší trest.

Obžalovaný A. B. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného C. D., L. H. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava všetkých dôvodov podaného odvolania. Obžalovaný spáchanú trestnú činnosť nespáchal, a to na základe konkrétnych skutočností, ktoré sú uvedené v odvolaní. Nesúhlasí s názorom prokuratúry, podľa ktorej vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Navrhol preto, aby bol obžalovaný spod podanej obžaloby prokurátora oslobodený tak, ako to navrhol v podanom odvolaní.

Obžalovaný C. D. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava koneeného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako zaeal plni? svoju preskúmvaciu povinnosť pod3a § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaných boli podané oprávnenými osobami a veas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie pod3a § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok pod3a § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolate3 podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodoovali podanie dovolania pod3a § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu pri osobe obžalovaného C. D. vo výrokoch o vine, treste a vo výroku o náhrade škody a u osoby A. B. vo výroku o uloženom treste.

Pokia3 sa týka výroku napadnutého rozsudku o vine obžalovaného C. D., krajský súd v odvolacom konaní nezistil také skutoenosti, ktoré by odôvodoovali pochybnosti o správnom skutkových zistení uvedených v rozsudku súdu prvého stupoa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej einnosti usvedeený procesne správne zabezpeeenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patrili najmä výpovei spolupáchate3a A. B., poškodených A. C., A. I., A. A. M., ako aj svedkyne A. K.. Ialej to boli znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská 1upea, znalecké posudky Ing. Jioího Jelínka, ako aj zabezpeeená fotodokumentácia a zápisnica o obhliadke miesta einu. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súeas?ou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupoového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedeenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Preskúmaním dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd prijal záver, že tieto sú len opakovaním obhajoby obžalovaného ei už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Okresný súd sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku s týmito argumentmi obhajoby presvedeivo vysporiadal a uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, na základe ktorých uznal obžalovaného vinným. Odvolací súd v posudzovanom prípade ialej zdôrazuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpoveda? na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupoového rozhodnutia, ktoré sa preskúmvava v odvolacom konaní.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ialej zdôrazuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpoveda? na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupoového rozhodnutia, ktoré sa preskúmvava v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti je potrebné zo strany krajského súdu zvýrazni? tú skutoenosť, že obžalovaný A. B. už pri svojom výsluchu v prípravnom konaní doa 21.6.2023 a doa 8.11.2023 jednoznaene a bez akýchko3vek pochybností uviedol a podrobne opísal spôsob spáchania trestného einu s obžalovaným C. D.. Obžalovaný A. B. bez podstatných rozporov orgánom einným v trestnom konaní udal vlastnú verziu spáchania stíhaného skutku s tým, že na jeho realizácii bol dohodnutý spoioene s C. D.. Uvedenú skutoenosť fakticky potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, na ktorom urobil vyhlásenie o svojej vine, a to v zmysle ustanovenia § 257 Tr. por. Odvolací súd v tejto súvislosti nezistil existenciu iných dôkazov, ktoré by spochybnili výpovei spoluobžalovaného A. B.. Tvrdenia spolupáchate3a korešpondujú aj s výpovednou hodnotou iných dôkazov, a to tak, ako to v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol okresný súd. Z podstaty vedeného trestného stíhania je pod3a názoru krajského súdu zrejmé, že tvrdenia obžalovaného A. B. nemohli by? produkované bezdôvodne, resp. v rozpore s realitou. Legenda o spáchaní stíhaného skutku vykazuje také znaky a skutoenosti, ktoré v nadväznosti na ialšie zabezpeeené dôkazy odôvodnili jednoznaenú istotu súdu o spáchaní stíhaného trestného einu aj obžalovaným C. D.. Obhajoba obžalovaného sa preto v tomto smere javí ako úeelová a produkovaná v snahe zbavi? sa trestnej zodpovednosti. Osoba obžalovaného má pod3a aktuálneho odpisu registra trestov silné sklony k páchaniu úmyselnej trestnej einnosti a o tejto skutoenosti svedei 8 záznamov. V prevažnej väšine obžalovaný bol právoplatne odsúdený za spáchanie trestných einov majetkovej povahy (6 prípadov). Pri hodnotení jeho osoby treba vychádza? aj zo skutoenosti, že tento

je konzumentom omamných a psychotropných látok. Páchaním majetkovej trestnej činnosti sa už v minulosti snažil zabezpečiť si dostatočný zdroj príjmov, ktorý použil na uspokojenie svojich potrieb. Z toho vyplýva, že je kriminálne narušený a predchádzajúce uložené tresty nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný účinok. Obžalovaný sa dopúšťal tzv. recidívy súvisiacej s páchaním v podstate druhovo rovnakých trestných činov. Aj táto skutočnosť súvisiaca s vedením predchádzajúceho života potvrdzovala záver, že obžalovaný sa stíhaného trestného činu dopustil, a to tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi spoluobžalovaný A. B.. Prezentovanú obhajobu obžalovaného nepotvrdila ani výpoveď svedkyne A. K.. V neuvedených podrobnostiach týkajúcich sa viny obžalovaného preto krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil a toto si aj osvojil.

Pod3a § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelovu.

Pod3a § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohľadku, príťažujúce okolnosti, pokračujúce okolnosti a na osobu páchatelovu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pod3a § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatelovu za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Pod3a § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatelovu za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odovania slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatelovu a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatelovu, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Prítom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatelovu. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatelovu musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a večné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje

ich pred páchaním trestnej einnosti a posiluje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, prieom obe tieto zložky sa navzájom dopaoajú a podmieoujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatoenému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchate3a trestného einu, ako i na ostatných elenov spoločnosti. Oh3adne hodnotenia osôb obidvoch obžalovaných krajský súd dáva do pozornosti, že títo boli v minulosti zhodne 8-krát súdne trestaní, a to v prevažnej miere za majetkovú trestnú einnosť. A. B. bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 4T/64/2022 zo 7.3.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.3.2023. Uvedeným trestným rozkazom bol odsúdený pre trestný ein porušovania domovej slobody spáchaný formou spolupáchate3stva pod3a § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák. Uvedeným trestným rozkazom bolo u jeho osoby upustené od uloženia súhrnného trestu, vzh3adom na odsúdenie Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/37/2021z 18.10.2021, právoplatným 3.11.2021 (trestný ein krádeže pod3a § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák.). Pokia3 sa teda obžalovaný A. B. domáhal uloženia miernejšieho trestu odoatia slobody, a to na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, jeho odvolanie krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Obžalovaný napriek svojmu relatívne nízkemu veku opakovane páchal úmyselnú trestnú einnosť s cie3om zabezpeeí si zdroj príjmov, ktorý okrem iného používal aj na uspokojovanie svojich nelegálnych potrieb súvisiacich s toxikomániou. Predchádzajúce uložené tresty nemali na jeho osobu žiadny prevýchovný úeinok a opakovane porušoval normy spoločenského správania s tým, že svojím konaním naplnil aj zákonné znaky súdených trestných einov. Krajský súd preto prijal záver, že na jeho osobu je potrebné vplývať prísnejším trestom odoatia slobody, aby tak boli naplnené záujmy individuálnej a generálnej prevencie trestu. Trest odoatia slobody vo výmere 18 mesiacov v celom rozsahu zodpovedá základným zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák. Uložené miernejšie tresty doposia3 nemali na osobu obžalovaného dostatoený prevýchovný úeinok. Preto bolo potrebné aj za prevažujúceho pomeru po3aheujúcich okolností obžalovanému uložiť mu taký trest, ktorý bude pôsobiť výchovne a zároveň odradí ostatných elenov spoločnosti od opakovaného páchania protiprávneho konania. Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj zaradením obžalovaného na výkon trestu odoatia slobody do ústavu so stredným stupoom stráženia a dospel k záveru, že takýto postup v celom rozsahu zodpovedá zneseniu ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. V minulosti bol obžalovaný z výkonu trestu odoatia slobody podmienenene prepustený 12.5.2022 a s ureenou skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov (uznesenie Okresného súdu Martin, sp.zn. 3PP/16/2022). Súeasne stíhaného trestného einu sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, eo samo osebe svedeí o jeho neúcte, resp. nerešpektovaní súdnych rozhodnutí. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného einu vo výkone trestu odoatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný ein.

Obžalovanému C. D. bol uložený trest vo výmere 24 mesiacov za použitia prevažujúceho pomeru pri? ažujúcich okolností. Tento trest bol obžalovanému uložený ako súhrnný pod3a § 42 ods. 1 Tr. zák. Prvostupovým rozsudkom bol vo výroku o treste zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp.zn. 24T/4/2023 zo doa 29.9.2023, právoplatný 17.10.2023. Uvedeným trestným rozkazom bol obžalovaný odsúdený pre trestný ein nebezpeeneho vyhrážania pod3a § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a týmto rozhodnutím mu bol uložený trest odoatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov do 18.10.2025. Krajský súd mal teda jednoznaene preukázané, že súeasne stíhaného trestného einu sa obžalovaný dopustil v ease podmieneného odsúdenia. Tak ako v predchádzajúcom prípade treba takéto konanie vyhodnotiť so záverom ignorovania štátnej autority a nerešpektovania súdneho rozhodnutia. Aj obžalovaný C. D. bol správne na výkon trestu odoatia slobody pod3a § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupoom stráženia, nako3ko predchádzajúci trest odoatia slobody vykonal 13.4.2017 (trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp.zn. 3T/72/2016 z 30.6.2016, právoplatným 23.8.2016).

Krajský súd nezistil porušenie zákona ani pri výrokoch týkajúcich sa zhabania vecí pod3a § 285 písm. f) Tr. por. v spojení s § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a § 83 ods. 2 Tr. zák. Ako v súlade so zákonom bol vyhodnotený aj výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola obžalovaným pod3a § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť spoelene a nerozdielne zaplatiť poškodenému škodu. Na uvedený výrok taktiež nadviazal zákonný výrok v zmysle ustanovenia § 288 ods. 2 Tr. por., ktorým bol poškodený so zvyškom na náhradu škody odkázaný na civilné konanie.

Pre uvedené skutoenosti odvolania obžalovaných krajský súd zamietol postupom pod3a § 319 Tr. por., pretože nie sú dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.